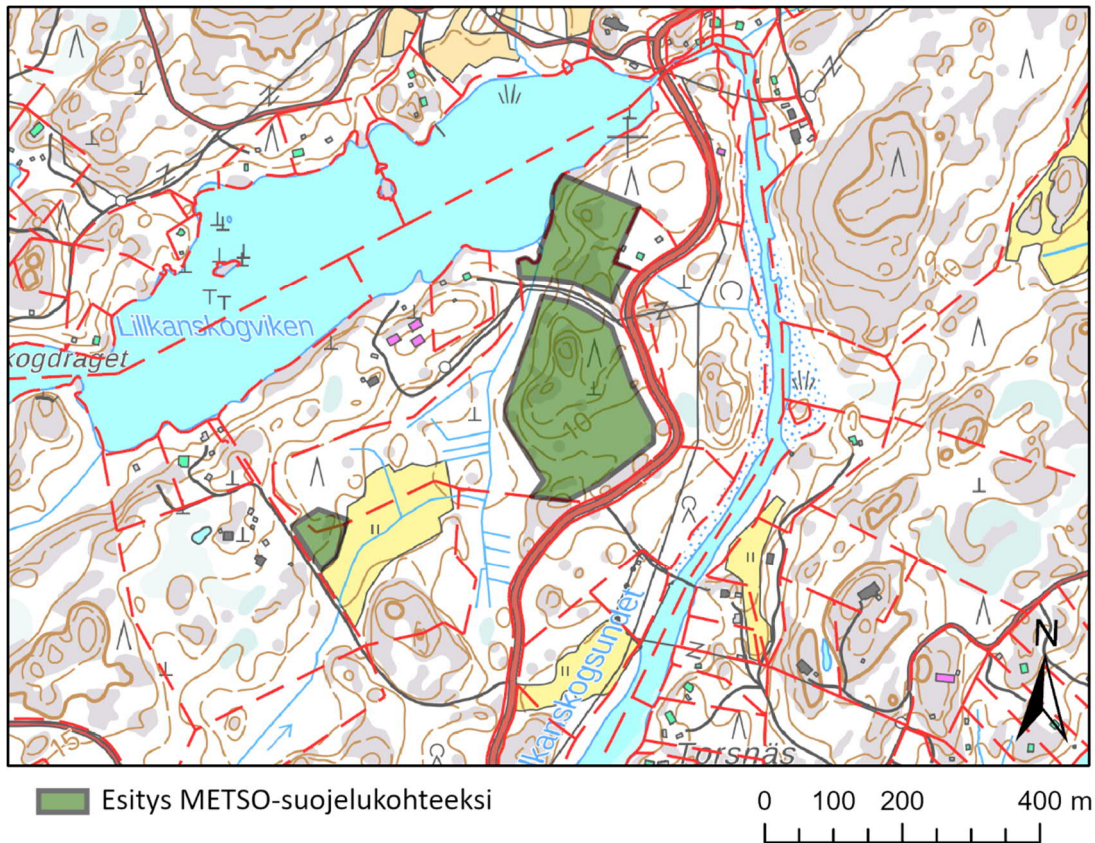

Lillkanskogin metsä- ja suoalueet (6,34 ha)

Kuva 1. Lillkanskogin metsä- ja suoalueet -kohteen raja.

Kiinteistö: 257-470-1-107, 257-470-2-136

METSO-luokka: I, II

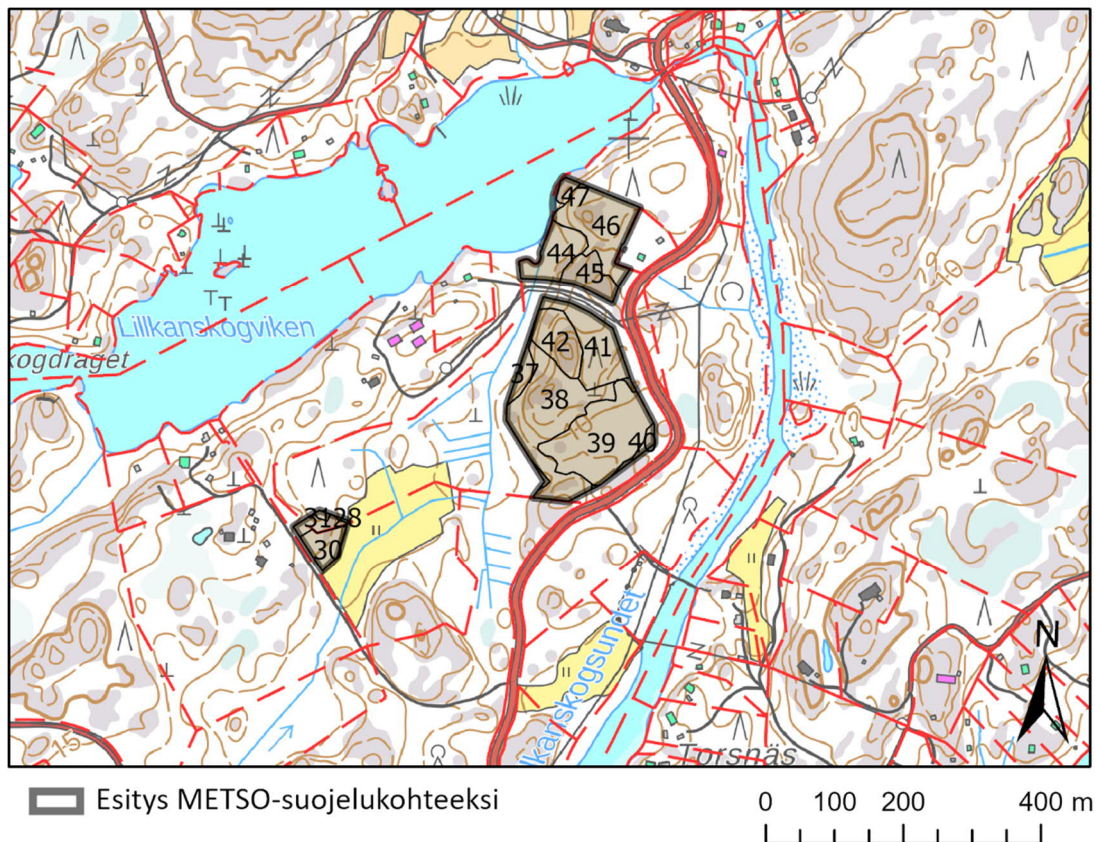
METSO-valintaperusteet:

- Puustoltaan luokassa I lueteltuja lehtoja nuoremmat lehdot, jotka ovat lehtipuuvaltaisia ja joissa on lehdolle tyypillistä lajistollista monipuolisuutta (runsas lehtoruohosto, lehtopensaita tai muita lehtolajeja) (luokka II)
- Lehtomaisen kankaan havupuuvallat yli 100-vuotiaat metsät
- Lehtomaisen ja tuoreen kankaan varttuneet ja uudistuskypsät metsät, joissa on lahoppuuta yli 10 m³/ha
- Vesitaloudeltaan luonnontilaiset tai sen kaltaiset korvet

Luontotyyppit:

- Puna-ailakkityypin tuore keskivaltainen lehto (valtakunnallisesti vaarantunut VU)
- Vanha kuusivaltainen lehtomainen kangas (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT)
- Keski-ikäinen tuore mäntyvaltainen kangas (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT)
- Kalliometsä (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT)
- Karu rannikkokallio (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT)
- Sarakorpi (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT ja Etelä-Suomessa vaarantunut VU)
- Mustikkakorpi (valtakunnallisesti vaarantunut VU)

Kuvaus:

Kuva 2. Lillkanskogin metsä- ja suoalueet -kohteen luontotyyppikuviot.

Pohjoisin osa-alue (kuviot 44 - 47) Lillkanskogvikenin rannalla on puna-ailakkityypin tuoretta keskiravinteista lehtoa (valtakunnallisesti vaarantunut VU luontotyyppi) sekä karua, avointa rannikkokalliota, kalliometsää ja nuorta kuivahkoa kangasta. Lehtoalue on tervaleppävaltainen, maisemallisesti arvokas, puoliavoin rantalehto, jonka arvokkaita piirteitä ovat monirunkoiset järeät lepät ja monilajinen kenttäkerros. Lajisto on kulttuurivaikuttainen, sillä kohde on ilmeisesti entistä hakamaata. Tervaleppien keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta on 15–30 cm. Lisäksi on eri-ikäistä aliskasvosta. Alemmassa latvuserroksessa ja pensaskerroksessa kasvaa myös tuomea. Kenttäkerroksessa tavataan käenkaalia (*Oxalis acetosella*), hiirenporrasta (*Athyrium filix-femina*), nurmilauhaa (*Deschampsia cespitosa*), koiranheinää (*Dactylis glomerata*), puna-ailakkia (*Silene dioica*), metsäkortetta (*Equisetum sylvaticum*), rönsyleinikkiä (*Ranunculus repens*), suo-orvokkia (*Viola palustris*), röyhyvihvilää (*Juncus effusus*), nokkosta (*Urtica dioica*), vadelmaa (*Rubus idaeus*), kieloa (*Convallaria majalis*), oravanmarjaa (*Maianthemum bifolium*), metsäalvejuurta (*Dryopteris carthusiana*) sekä kallioon rajautuvalla alueella kasvaa hietakastikkaa (*Calamagrostis epigejos*) ja ruovikkoon rajautuvalla alueella luhtavillaa (*Eriophorum angustifolium*).

Kuva 3. Tervaleppälehtoa pohjoisimmalla osa-alueella Lillkanskogvikenin rannalla.

Porkkalantien viereisellä osa-alueella (kuviot 38-42) on korpea, kalliometsää ja tuoretta mäntyvaltaista kangasta. Kuviolla 38 on keski-ikäistä tuoretta mäntyvaltaista kangasta (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT luontotyyppi). Korven (kuvio 39) reunaosat ovat mätäspintaista mustikkavaltaista aitokorpea, jossa kasvaa harvakseltaan kuusta, koivua ja tervaleppää sekä vähän myös haapaa ja mäntyä (keskimääräinen rinnankorkeusläpimitta 10–25 cm). Mustikkakorven (valtakunnallisesti vaarantunut VU luontotyyppi) mättäillä on mustikkaa, puolukkaa, metsäalvejuurta, virpapajua (*Salix aurita*) ja korpikarhunsammalta (*Polytrichum commune*). Keskiosa on vähäpuustoisempi ja kosteampaa välipintaa on siellä enemmän kuin mätäspintaa. Välipintojen lajeja kohteella ovat luhtasara, metsäkorte, terttualpi (*Lysimachia thyrsoflora*), jousivihvilä (*Juncus filiformis*), korpikaisla (*Scirpus sylvaticus*), nurmilauha, tähtisara (*Carex echinata*) sekä korpi- ja vaalearahkasammal (*Spahagnum girgensohnii*, *S. centrale*). Kohteella on myös pienialainen kokonaan avoin, hyvin kostea saraneva-alue, jossa tavataan lisäksi vehkaa (*Calla palustris*), raatetta (*Menyanthes trifoliata*), pullosaraa (*Carex rostrata*) ja kurjenjalkaa (*Comarum palustre*). Kuvion luonnontila on hyvä. Kuvioilla 40-42 on karua, avointa rannikkokalliota (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT luontotyyppi), kalliometsää (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT luontotyyppi) ja nuorta kuivahkoa kangasta (valtakunnallisesti uhanalainen VU luontotyyppi).

Kuva 4. Korpea Porkkalantien viereisellä osa-alueella.

Svedjevikintien viereinen osa-alueella on kuviolla 30 vanhaa kuusivaltaista lehtomaista kangasta (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT luontotyyppi) ja kuviolla 31 keski-ikäistä sekapuustoista kangasta (valtakunnallisesti silmälläpidettävä NT luontotyyppi). Vanhan metsän alueella on lukuisia pystyyn kuolevia kuusia sekä tuulenkaatorytö. Lahopuuta on arviolta 10–20 m³ hehtaarilla. Tosin suurin osa on melko tuoretta lahopuuta eli lahopuujatkumoa ei ole vielä ehtinyt syntyä. Kuusi on valtapuu. Sen ohella kasvaa mäntyä ja koivua. Puusto on melko eri-ikäisrakenteista. Ylimmän yhtenäisen latvuserroksen puiden rinnankorkeuslähimitta on 25–40 cm. Syntyneissä tuulenkaatojen valoaukoissa metsäkastikka (*Calamagrostis arundinacea*) on runsastunut.

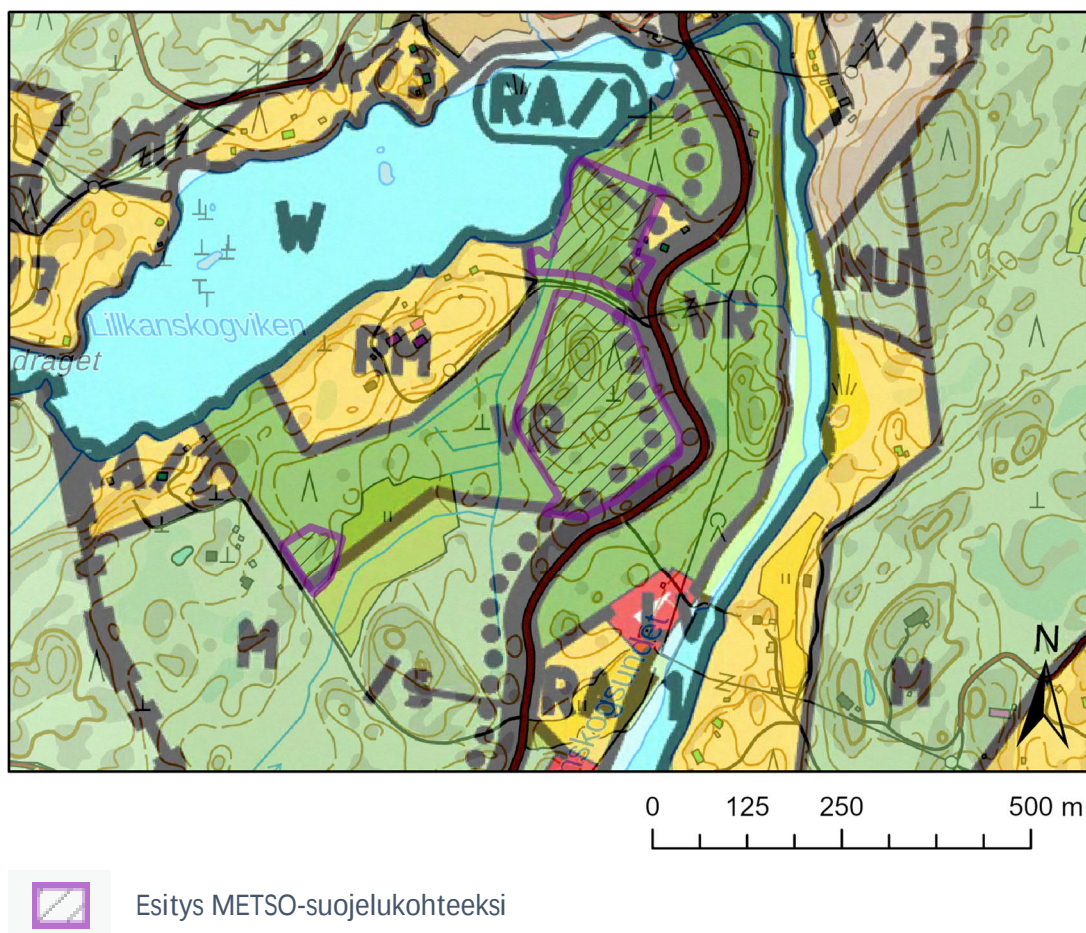

Kuva 5. Lahoavia maa- ja pystypuita Svedjevikintien varren osa-alueella.

Kaavatilanne:

Saaristo- ja rannikkoalueiden osayleiskaava: VR (retkeily- ja ulkoilualue)

- VR RETKEILY- JA ULKOILUALUE. Alue varataan yleiseen retkeily- ja ulkoilukäyttöön. Alueella sallitaan 1) yleisen retkeily- ja ulkoilutoiminnan edellyttämien tilojen, laitteiden ja rakennelmien sekä ulkoiluteiden-polkujen rakentaminen, 2) asuntoja ja niiden sivuasuntoja vain niillä rakennuspaikoilla, jotka ovat osayleiskaavan vahvistamisajankohtana jo mainitussa käytössä. Rakennuspaikkojen lukumäärää ei saa lisätä eikä vapaa-ajanasuntoja muuttaa pysyviksi asunnoiksi (omakotitaloiksi). Maankäytössä ja rakentamisessa on luonnon- ja maisemansuojelunäkökohdat otettava huomioon. Alueelle tulee tarvittaessa laatia käyttösuunnitelma. Alueen rakennusoikeus on, ellei merkinnällä ole toisin osoitettu, sijoitettu saman maanomistajan A-, RA-, RM-alueille tai se tulee käyttää M-alueella.

Kuva 6. Lillkanskogin metsä- ja suoalueet -kohde saaristo- ja rannikkoalueiden osayleiskaavakartalla.

Luontotietolähde:

Manninen, E. 2018: Luontotyyppi- ja kasvillisuusselvitys Kirkkonummen Lillkanskogin alueella 2018. Faunatican raportteja 28/2018.